

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 24P/22/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2314201773
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2015:2314201773.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v právnej veci navrhovateľky: O. Z., D. X.XX.XXXX, N. Z., v konaní zastúpená advokátkou JUDr. Barborou Šrutekovou, Trnava, Hlavná 44, proti odporcovi: A. Z., D. XX.XX.XXXX, N. Z., S. F. XXX/X, o rozvod manželstva a úpravu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k deťom : O. Z., D. XX.X.XXXX, O. A. Z., D. X.XX.XXXX, obaja bytom u odporcu a maloletý W. P. Z., D. XX.X.XXXX, bytom u navrhovateľky, O. do nadobudnutia plnoletosti a maloletý A. V. W. P. v konaní zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Galanta, o úpravu styku navrhovateľky s O. a maloletým A., o odňatí oslobodenia, o povinnosti zaplatiť súdny poplatok, o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Styk navrhovateľky s maloletým A. sa neupravuje.

Konanie v časti úpravy styku O. sa zastavuje.

Navrhovateľke sa odníma oslobodenie od súdnych poplatkov odo dňa začatia konania.

Navrhovateľka je povinná Slovenskej republike cestou tunajšieho súdu zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania vo výške 66 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet tunajšieho súdu.

Účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Tunajší súd rozsudkom č.k. 24P22/32014-141 zo dňa 18.9.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave č.k. 11CoP1/2015-163 zo dňa 25.3.2015 právoplatne rozviedol manželstvo účastníkov konania. V tom čase O. O. V. O. A. zveril do osobnej starostlivosti odporcu a navrhovateľke uložil prispievať na výživu O. výživným vo výške 120 eur mesačne a maloletému A. vo výške 100 eur mesačne s tým, že u oboch detí je výživné splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám odporcu. Maloletého W. P. súd zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, odporcovi uložil prispievať na jeho výživu výživným vo výške 100 eur mesačne s tým, že výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky a upravil, že odporca je oprávnený sa stýkať s maloletým W. P. každý nepárny víkend v roku v čase od piatka od 18. hod. do nedele do 14. hod. a v každom párnom týždni v roku v stredu od 16. hod. do 19. hod. s tým, že odporca je povinný si maloleté dieťa vyzdvihnúť v mieste jeho bydliska, kde je povinný ho po ukončení styku vrátiť a navrhovateľka je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase styk umožniť. Ďalej súd prvého stupňa rozhodol, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Krajský súd v Trnave predmetný rozsudok tunajšieho súdu v časti úpravy styku navrhovateľky s O. V. O. A., ktorý súd upravil v rozsahu každého párneho víkendu v roku v čase od piatka od 18.00 hodiny do nedele do 14.00 hodiny a v každom nepárnom týždni v roku v stredu od 16.00 hodiny do 19.00 hodiny s tým, že navrhovateľka je povinná si deti vyzdvihnúť v mieste ich bydliska, kde je povinná ich po ukončení styku vrátiť a odporca je povinný maloleté deti na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase styk umožniť, zrušil a to aj v časti odňatia oslobodenie navrhovateľky od súdnych poplatkov, uloženia jej povinnosti zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania a náhrady trov konania a vrátil na ďalšie konanie.

Súd pojednával a vec rozhodol bez prítomnosti navrhovateľky, ktorej neúčast' ospravedlnila jej právna zástupkyňa a aj ona sama telefonicky, kedy potvrdila výhrady maloletého dieťaťa k styku a svoje pomery.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že navrhovateľka trvá na úprave styku s maloletým A., napriek prejavenej názoru maloletého dieťaťa, pretože má právo sa stýkať so svojim dieťaťom, pričom odporca maloleté dieťa na styk nepripravuje. Právna zástupkyňa trvala aj na ponechaní oslobodenia od súdnych poplatkov navrhovateľke z dôvodov na jej strane, prípadne navrhla uložiť povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporcovi, pretože zavinil rozpad manželstva.

Odporca navrhol styk navrhovateľky s maloletým A. neupraviť, pokiaľ si navrhovateľka neupraví svoje pomery, namietal, že maloletému dieťaťu v styku nebráni, ale ho ani nenúti. Oslobodenie od platenia súdnych poplatkov navrhol navrhovateľke odňať a zaviazal ju na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania s odôvodnením, že sama podala návrh na začatie konania, pričom sa v súvislosti s poskytovaním právnych služieb navrhovateľka zadĺžila.

Kolízny opatrovník navrhol vzhľadom k výsledkom vykonaného dokazovania a zistenému názoru maloletého dieťaťa styk navrhovateľky s maloletým A. D..

Súd doplnil dokazovanie o vyjadrenie navrhovateľky a odporcu a o zistenie názoru maloletého A. a dospel k tomuto skutkovému a právnomu záveru :

Navrhovateľka sa po rozvode zo spoločnej domácnosti odsťahovala, spolu s maloletým W. P., ktorý jej bol zverený do osobnej starostlivosti, do podnájmu v garzónke, kde s nimi žije aj jej priateľ. O. V. O. A. zostali žiť v spoločnej domácnosti s odporcom, ktorému boli zverení do osobnej starostlivosti. Styk účastníkov konania s deťmi je po rozvode problematický. O., G. W. XX.X.XXXX nadobudol plnoletosť sa odmieta stýkať s navrhovateľkou z dôvodov na jej strane, maloletý A. je s navrhovateľkou v telefonickom kontakte, styk s navrhovateľkou prebieha minimálne rovnako z dôvodov na jej strane, pričom sa maloletý vyjadril, že si želá, aby styk nebol upravený. Rovnako je problematický aj styk odporcu s maloletým W. P. a jeho súrodencami, ktorí boli zverení do osobnej starostlivosti odporcu. Na návrh odporcu sa na tunajšom súde vedie pod sp. zn. 12 P 126/2015 konanie o zmenu jeho zverenia s odôvodnením, že navrhovateľka sa o neho riadne nestará a na strane maloletého dieťaťa prišlo k zmene v správaní aj prospechu. Navrhovateľka nemá v domácnosti vytvorené riadne podmienky pre prespanie svojich detí počas styku, čo aj sama potvrdila a preto súd návrh jej právnej zástupkyne na doplnenie dokazovania zamietol. O. W. P. má posteľ len posledné tri týždne a má sa na nej podľa navrhovateľky striedať s maloletým A. počas styku. Pred tým spávali maloleté deti na matraci, na ktorom v súčasnosti spáva navrhovateľka s priateľom. Navrhovateľka si podľa vyjadrenia odporcu odmietla zo spoločnej domácnosti zobrať dvojposchodovú posteľ, hoci jej ju núkal, s argumentáciou, že jej má kúpiť novú. O. A. mal výhrady voči kvalite spánku a aj priestorové a uviedol, že sa chce stýkať s navrhovateľkou podľa svojich potrieb a možností. Navrhovateľka napriek tomu na úprave styku trvala.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa ods. 2 cit. ustanovenia, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa článku 24 Charty základných práv Európskej únie majú deti právo na takú ochranu a starostlivosť, ktorá je potrebná pre ich blaho. Pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

Podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou musia zabezpečiť dieťaťu, ktoré je schopné si utvárať vlastné názory, právo ich vyjadrovať slobodne vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho týkajú, pripisujúc názorom dieťaťa náležitú váhu podľa jeho veku a zrelosti. Na tento účel musí byť dieťaťu predovšetkým poskytnutá možnosť

byť vypočuté v akomkoľvek súdnom alebo administratívnom konaní, ktoré sa ho týka buď priamo, alebo prostredníctvom zástupcu, resp. príslušnej osoby, spôsobom zlučiteľným s procesnými pravidlami vnútroštátneho práva.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Podľa § 100 ods. 3 O.s.p. ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa.

Pretože O. medzičasom nadobudol plnoletosť súd konanie v časti úpravy jeho styku s navrhovateľkou zastavil a po doplnení dokazovania o zistenie názoru maloletého A. k rozsahu styku s navrhovateľkou a o vyjadrenia oboch účastníkov konania styk navrhovateľky s maloletým A. neupravil, hoci navrhovateľka žiadala styk upraviť široko, v intenciách svojho odvolania, s poukazom na svoje rodičovské práva. Z doplneného dokazovania mal však súd za preukázané, že sama navrhovateľka si riadne neplní svoje rodičovské povinnosti, vlastným zavinením nemá vytvorené vhodné podmienky na zabezpečenie riadnej starostlivosti o maloleté deti a to ani počas styku, ktorý bol upravený užšie v zrušenom rozhodnutí a sú pochybnosti o riadnej starostlivosti navrhovateľky aj o maloletého W. P., ktoré sa budú riešiť v ďalšom konaní, ktoré prebieha na tunajšom súde. O. A. nemá u matky vlastné lôžko, počas styku bol nútený spať na matraci a v súčasnosti sa má na posteli striedať s mladším súrodencom, ktorý styk však súd upravil pôvodne tak, aby v záujme zachovania súrodeneckých väzieb boli bratia počas styku spolu u každého z rodičov, čo v danom prípade nie je u navrhovateľky možné. Navrhovateľka okrem toho žije v garzónke s priateľom, ktorý je pre maloletého cudzím človekom a preto má maloleté dieťa z pochopiteľných dôvodov voči tomu výhrady, ktoré súd uznal za dôvodné. Súd pri rozhodovaní o neupravení styku prihliadol na názor maloletého dieťaťa zisťovaný kolíznym opatrovníkom, ktorý názor a želanie rešpektoval vzhľadom k veku maloletého dieťaťa a preto jeho styk s navrhovateľkou neupravil.

Podľa § 138 ods. 5 O.s.p. priznané oslobodenie súd kedykoľvek za konania odníme, prípadne i so spätnou účinnosťou, ak sa do právoplatného skončenia konania ukáže, že pomery účastníka oslobodenie neodôvodňujú, prípadne neodôvodňovali.

Podľa § 144 O.s.p. účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov.

Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporca, ak nie je tiež od poplatku oslobodený. Túto povinnosť však odporca nemá v konaní o rozvode manželstva, o neplatnosti manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, ak súd tak rozhodne alebo ak uloží náhradu trov konania poplatníkovi

Podľa § 5 ods. 1 písm. a) citovaného zákona, poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

Tunajší súd uznesením č.k. 24 P 22/2014-20 zo dňa 10.3.2014 priznal navrhovateľke, na jej návrh, oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, pretože vychádzal z tvrdenia, že sa sama stará o tri maloleté deti a hoci je zamestnaná, po úhrade pravidelných mesačných výdavkov, jej zostane suma menšia než životné minimum. V priebehu konania sa ukázalo, že tvrdenia navrhovateľky v návrhu na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov ohľadne individuálnej starostlivosti o tri deti boli nepravdivé, o deti sa staral aj odporca, pričom dve z nich mu boli po rozvode právoplatne zverené do osobnej starostlivosti a o zmenu zverenia tretieho sa aktuálne vedie na tunajšom súde konanie. Navrhovateľka naopak nevhodne nakladala s finančnými prostriedkami a sama, vlastným zavinením, sa dostala do stavu hmotnej núdze, hoci bola a aj je riadne zamestnaná a dosahuje príjem, čo aj bolo jednou z príčin konfliktov medzi účastníkmi konania a to aj fyzických a viedlo k rozpadu spoložitia účastníkov konania, pričom ďalšou bola nevera na strane navrhovateľky. Navrhovateľka je okrem toho v konaní právne zastúpená, ktoré zastupovanie je dohodnuté za odplatu a nič na tom nemenia ani tvrdenia ohľadne jej prípadnej dohody s tretou osobou, ktoré napokon namietal aj odporca.

Pretože sa v konaní ukázalo, že pomery navrhovateľky priznanie oslobodenia od platenia súdnych poplatkov neodôvodňovali a ani neodôvodňujú súd jej oslobodenie odňal odo dňa začatia konania a podľa položky 7 písm. a) Sadzobníka citovaného zákona ju zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 66 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku Slovenskej republiky na účet tunajšieho súdu a o náhrade trov konania rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 144 O.s.p. veta prvá, pretože nevidel žiaden dôvod na priznanie náhrady trov konania na strane navrhovateľky a ani okolnostiach prípadu, pretože navrhovateľka zodpovedá za rozpad spoložitia rovnako, až nie viac, ako odporca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

V prípade, ak povinný dobrovoľne nesplní svoju povinnosť vyplývajúcu mu z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.